

efe

Gdańsk, 2017.12. 06

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Sygn. akt: ŻN.8361.591.2017.BW.ŁŁ

POLECONY

**Pani Magdalena Bednarczyk
Lody Tradycyjne Kwaśniak 1954**

ul. Mjr. M. Słabego 17A lok. 7

2017 -12- 06

80 - 298 Gdańsk

DECYZJA Nr ŻN.D.134.2017.BK

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. z 2016 r., poz. 1604, 1948, 1961, 2007 i Dz. U. z 2017 r. poz. 624) art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie: Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – legitymacja nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wymierza przedsiębiorcy Pani Magdalenie Bednarczyk prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Lody Tradycyjne Kwaśniak 1954 w Gdańsku karę pieniężną w wysokości 800,00zł (słownie osiemset złotych) w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno – spożywczych tj. 5 partii lodów o wartości 858 zł oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania na gałki, w cenie 2,60 zł za 1 gałkę, nieodpowiadających jakości handlowej w zakresie oznakowania określonej w przepisach o jakości handlowej tj. w § 19 ust. 1 pkt. 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.) w związku z art. 44 ust. 1 lit a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25.10.2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE)

otwinnafau 6.12.2017 k

1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 200/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011 r. str. 18 ze zm.) tj.

- „wanilia” – w ilości 20 gałek o wartości 52 zł,
- „kakao” – w ilości 100 gałek o wartości 260 zł,
- „jagoda” – w ilości 60 gałek o wartości 156 zł,
- „kawa z bezą” – w ilości 110 gałek o wartości 286 zł,
- „róża” – w ilości 40 gałek o wartości 104 zł.

- z uwagi na nie podanie na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu wykazu składników – zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji o składnikach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia.

Powyższe stwierdzono w wyniku kontroli przeprowadzonej w punkcie sprzedaży w Gdańsku, ul. Wajdeloty 1 lok.2, należącym do Pani Magdaleny Bednarczyk.

UZASADNIENIE

W dniach 05.09 – 08.09.2017 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.591.2017.AB z dnia 04.09.2017 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1,2,3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1-14 ze zm., Polskie wydanie specjalne Rozdział 3, Tom 45 s, s. 200-251), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jedn. z 2016 r., poz. 1604, 1948, 1961, 2007 i Dz. U. z 2017 r. poz. 624), w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1063) przeprowadzili kontrolę w punkcie sprzedaży w Gdańsku przy ul. Wajdeloty należącym do Pani Magdaleny Bednarczyk.

W toku kontroli sprawdzano m. in. prawidłowość oznakowania artykułów spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem (lodów), na gałki w cenie 2,60 zł za 1 gałkę. W wyniku powyższego zakwestionowano oznakowanie znajdujących się w obrocie 5 partii lodów wymienionych powyżej o wartości 858 zł z uwagi na nie podanie na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu wykazu składników skontrolowanych lodów – zgodnie z art. 18 – 20 cyt. wyżej

rozporządzenia nr 1169/2011 z uwzględnieniem informacji o składnikach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia.

Powyższa nieprawidłowość stanowiła naruszenie § 19 ust. 1 pkt. 3 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.) w związku z art. 44 ust. 1 lit a rozporządzenia parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25.10.2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 200/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011 r. str. 18 ze zm.).

W dniu 13.09.2017 r. skierowano do przedsiębiorcy Pani M. Bednarczyk wystąpienie pokontrolne z wnioskiem o podanie przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości oraz o podjętych działaniach naprawczych. W odpowiedzi z dnia 03.10.2017 r. strona oświadczyła, że w dniu kontroli wykaz zawierający smaki lodów wraz z substancjami powodującymi alergię lub reakcję nietolerancji znajdował się w szufladzie za konserwatorem do lodów, do którego klient nie miał bezpośredniego dostępu, ale na życzenie klienta był on przekazywany przez pracownika do wglądu. Lista zawierająca skład lodów była niedostępna ze względu na wprowadzane w niej aktualizacje. Jednocześnie strona postępowania przysłała wykaz składników kontrolowanych lodów, zobowiązując się do umieszczenia go w miejscu dostępnym dla klientów wraz z wykazem substancji powodujących alergie lub reakcje nietolerancji.

Pismem z dnia 06.11.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu ww. środków spożywczych nieodpowiadającego jakości handlowej określonej w przepisach o jakości w zakresie oznakowania.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego – stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 06.11.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów i przychodów w 2016 r. Odpowiedź otrzymano w dniu 22.11.2017 r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził co następuje.

W świetle przepisu art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych przez jakość handlową należy rozumieć cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii

produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Wprowadzane do obrotu artykuły rolno - spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania (art. 4 ust. 1 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych).

Artykuł 17 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 1.2.2002, str. 1 ze zm.) stanowi: *„Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów”*.

Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r.: *„podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione”*. Z ust. 2 artykułu 8 powyższego rozporządzenia wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w art. 44 ust. 1a podano: *„W przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży: przekazywanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c) jest obowiązkowe”*. To jest zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. c) *„obowiązkowe jest podanie następujących danych szczegółowych: wszelkie składniki lub substancje pomocnicze w przetwórstwie wymienione w załączniku II lub uzyskane z substancji lub produktów wymienionych w załączniku II, powodujące alergie lub reakcje nietolerancji, użyte przy wytworzeniu lub przygotowywaniu żywności i nadal obecne w produkcie gotowym, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie”*.

Jak wskazuje art. 44 ust. 2 ww. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) nr 1169/2011, państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy krajowe dotyczące sposobu udostępniania danych szczegółowych lub elementów danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1, oraz - w stosownych przypadkach - form ich wyrażania i prezentacji.

Takim przepisem krajowym niewątpliwie jest cytowane powyżej rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków, które w § 19 ust. 1 określa, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in. wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia n Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) r 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia (pkt 3). Przepis § 19 ust. 2 cytowanego rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży (podkreślenie organu) na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ponadto ustawodawca jednoznacznie wskazuje, iż informacje, o których mowa powyżej powinny znajdować się w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana forma udostępniania informacji poprzez personel nie odpowiada celowi przepisu prawa cytowanego wyżej, jakim jest zapewnienie konsumentom informacji o dostępności składu produktów.

Kwestia bezpośredniej dostępności została wyjaśniona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie m. in. w wyrokach z dnia 27 stycznia 2016 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1563/15, 17 listopada 2010 r. sygn. Akt VI SA/Wa 1652/10 i 7 stycznia 2013 r. sygn.. akt VI SA Wa 1914/12. Sąd wskazał w nich, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez domagania się ich lub konieczności podejmowania dodatkowych starań o ich uzyskanie od sprzedawcy. Konieczność podjęcia takich działań powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta pewnymi informacjami (np. wykazem składników), a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami. Z tego względu, nie czyni zadość wymaganiom określonym w ww. przepisie udostępnianie informacji na temat żywności tylko i wyłącznie na życzenie konsumenta.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych cyt. wyżej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. przepisu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ww. ustawy, nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/ Wa 769/10). Maksymalna kara tj. pięciokrotna wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu ww. wyrobów bez opakowania – luzem, określona w art. 40 a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych wynosi 4290,00 zł.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 wyżej cytowanego rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r, kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił zgodnie z art. 40 a ust. 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych oraz wielkość obrotów i przychodu.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał co następuje.

Kontrolowany przedsiębiorca jest producentem kwestionowanych lodów, ciąży zatem na nim bezsprzecznie obowiązek przestrzegania obowiązujących przepisów prawa a przede wszystkim

dbałość o prawidłowe oznakowanie produktów oferowanych konsumentom w prowadzonym punkcie sprzedaży.

Organ oceniając stopień szkodliwości czynu uznał, że ujawnione uchybienia w oznakowaniu przedmiotowych produktów miały charakter naruszeń istotnych z punktu widzenia interesów konsumenta. Konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o nabywanym produkcie, której źródłem, w przypadku towarów nieopakowanych, jest udostępniony mu wykaz składników uwzględniający substancje alergenne. Pozbawienie konsumenta tego prawa uniemożliwia mu dokładne rozpoznanie rodzaju i właściwości nabywanego produktu i dokonanie bezpiecznego wyboru, zgodnego z oczekiwaniami oraz z uwzględnieniem wskazań zdrowotnych.

W konsekwencji konsumenci o szczególnej wrażliwości zdrowotnej i nie tolerujący pewnych substancji są narażeni na nieświadomy zakup niebezpiecznego dla ich produktu.

Strona jako przedsiębiorca prowadzący działalność w branży lodziarskiej ma obowiązek znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz dołożenia wszelkich starań dla zadośćuczynienia wymogom prawa. Strona postępowania nie wykazała należytej staranności i wprowadziła do obrotu lody bez wymaganych oznaczeń.

Miarkując zakres naruszenia organ uznał, że prawidłowe i pełne oznakowanie produktu jest jednym z najważniejszych elementów jakości handlowej. Ujawnione uchybienia w zakresie oznakowania stanowiły naruszenie elementarnych wymagań dotyczących sposobu oznakowania produktów nieopakowanych, wynikających z przepisów o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych i mających charakter istotny z punktu widzenia interesów i praw konsumenta oraz ochrony jego zdrowia.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność strony na rynku artykułów rolno-spożywczych Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził, że jest to pierwszy przypadek wprowadzenia przez stronę do obrotu na lokalny rynek artykułów żywnościowych nie odpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona postępowania Pani Magdalena Bednarczyk powinna wpłacić na rachunek bankowy

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy

z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 201), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

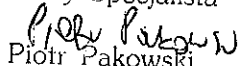
POUCZENIE

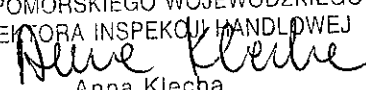
1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 KPA stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00 - 950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 KPA).
3. Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. z 2016 r., poz. 1604, 1948, 1961, 2007 i Dz. U. z 2017 r. poz. 624) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 201).

Otrzymują:

1. Pani Magdalena Bednarczyk, ul. Mjr. M. Słabego 17A/7, 80 – 298 Gdańsk
2. Wydział BA w/m
3. a/a

Starszy Specjalista

Piotr Pakowski
4.12.2018

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk	Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83
Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych	Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40

z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 201), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 KPA stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00 - 950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 KPA).
3. Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jedn. z 2016 r., poz. 1604, 1948, 1961, 2007 i Dz. U. z 2017 r. poz. 624) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 201).

Otrzymują:

1. Pani Magdalena Bednarczyk, ul. Mjr. M. Słabego 17A/7, 80 – 298 Gdańsk
2. Wydział BA w/m
3. a/a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWIENIOWYCH I NIEŻYWIENIOWYCH

<p>Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk</p>	<p>Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83</p>
<p>Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych</p>	<p>Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40</p>